

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27, Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sucu Tomislavu Bagi, na prijedlog sudske savjetnice Tee Pušić, u pravnoj stvari tužitelja Tonči Bebić, Split, Ruđera Boškovića 27, OIB: 08492084164, zastupanog po punomoćnici Tanji Boti, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika TRIGLAV OSIGURANJE d.d., Zagreb, Antuna Heinza 4, OIB: 29743547503, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz MAĐARIĆ & LUI - odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 7. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Josipe Begić, odvjetničke vježbenice kod Tanje Bote, odvjetnice iz Splita i zamjenice punomoćnika tuženika Sandre Šimunić Mamić, odvjetnice u Splitu, dana 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku TRIGLAV OSIGURANJE d.d., OIB: 29743547503, isplatiti tužitelju Tonči Bebić, OIB: 08492084164, na ime naknade neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti iznos od 2.000,00 eura zajedno s zateznom kamatom koja teče od 28. ožujka 2025. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku TRIGLAV OSIGURANJE d.d., OIB: 29743547503, isplatiti tužitelju Tonči Bebić, OIB: 08492084164, na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege iznos od 570,00 eura zajedno s zateznom kamatom koja teče od presuđenja, dakle od 1. listopada 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Za više traženo na ime potraživanja naknade neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege preko iznosa od 2.570,00 eura do iznos od 2.900,00 eura, kao i za više traženo na ime potraživanja

zateznih kamata na dosuđeni iznos od 570,00 eura na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njega od 28. ožujka 2025. do 30. rujna 2026. tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se objektivna preinaka tužbe iz podneska tužitelja od 10. lipnja 2026.

II. Nalaže se tuženiku TRIGLAV OSIGURANJE d.d., OIB: 29743547503, naknaditi tužitelju Tonči Bebić, OIB: 08492084164, troškove postupka u iznosu od 2.128,70 eura zajedno s zateznom kamatom koja teče od presuđenja, dakle od 1. listopada 2026. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Za više traženo na ime potraživanja troškova postupka preko dosuđenog iznosa od 2.128,70 eura do zatraženog iznosa od 2.527,05 eura, tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je 27. kolovoza 2024. u Splitu stradao kao vozač motocikla marke Yamaha, reg. oznake ST 1095-AG. Navodi kako je za nezgodu odgovoran Ivan Kelava, vozač vozila marke Škoda, reg. oznake ST 3267-AJ, koje vozilo je u vrijeme nezgode bilo osigurano kod tuženika po polici osiguranja od automobilske odgovornosti br. 020402451603.

Navodi kako je u nezgodi zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u Kliničkom bolničkom centru u Splitu. Da mu je zbog zadobivenih tjelesnih ozljeda povrijeđeno pravo osobnosti i to pravo na fizičko i duševno zdravlje, s obzirom da je u štetnom događaju zadobio ozljede zbog kojih je morao primati liječničku pomoć te trpjeti neugodnosti prilikom liječenja (posjećivanje ambulante, trošenje analgetika, privremena nesposobnost za rad i slično).

Radi predmetnog ozljeđivanja trpio je te i dalje trpi intenzivni strah i jake bolove, a nakon ozljeđivanja mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Radi smanjenja životne aktivnosti, koja je nastala kao posljedica štetnog događaja, ograničen je u brojnim životnim aktivnostima koje je do sada ostvarivao i koje bi po redovnom tijeku stvari u budućnosti izvjesno ostvarivao, odnosno u iste mora ulagati povećane napore u odnosu na vrijeme prije štetnog događaja.

Tužitelj potražuje zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, za tuđu pomoć i njegu iznos od ukupno 5.900,00 eura.

Navodi kako se u mirnom postupku 29. studenog 2024. odštetnim zahtjevom te podnescima dodatne dokumentacije obratio tuženiku koji mu je na ime naknade štete isplatio iznos od 4.500,00 eura, a koji iznos nije dovoljan da mu u cijelosti šteta bude podmirena.

Obzirom na navedeno, tužitelj potražuje naknadu štete umanjenu za nesporno isplaćeni iznos zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 1.400,00 eura uz zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva odnosno od 28. ožujka 2025. pa do isplate, sve uz

naknadu troškova postupka sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju, kao i sam nastanak štetnog događaja, a osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva.

Tuženik ističe kako je u prethodnom mirnom postupku tužitelju na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege isplatio nesporni iznos odštete od 4.500,00 eura.

Tuženik drži da je isplatom iznosa odštete od 4.500,00 eura u cijelosti ispunio svoju obvezu naknade predmetne štete tužitelju.

Tuženik osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te tuđu pomoć i njegu te ističe kako je obzirom na pretrpljenu štetu tužbeni zahtjev tužitelja postavljen previsoko i kao takav nije usklađen niti s Kriterijima VSRH niti s postojećom sudskom praksom.

Tuženik predlaže da sud nakon provedenog postupka u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan uz naknadu parničnog troška tuženiku zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od presuđenja pa do isplate.

3. Podneskom od 1. travnja 2026. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika navodeći u bitnome kako se protivi navodima odgovora na tužbu koji su u suprotnosti s tužbom i tužbenim zahtjevom u dijelu u kojem se osporava visina tužbenog zahtjeva. Tužitelj osporava da je tuženik isplatom nespornog iznosa od 4.500,00 eura ispunio svoju obvezu iz predmetnog štetnog događaja.

Navodi kako iz cjelokupne medicinske dokumentacije proizlazi da tužitelj trpi štetu po svim utuženim vidovima štete i kvalifikatornim okolnostima te da mu pripada naknada u punom iznosu specificiranom u tužbi.

Da tuženik nije stručna osoba da bi mogao davati nalaz i mišljenje o težini zadobivenih ozljeda kao ni o potrebi za tuđom pomoći i njegom. Da su povrede zadobivene u predmetnoj nezgodi značajno utjecale na smanjenje njegove životne i radne aktivnosti, a koji će stupanj utvrditi liječnici vještaci, kao i trajanje i opseg bolova i straha koje je pretrpio te tuđe pomoći i njege koja mu je bila potrebna nakon nezgode.

Tužitelj dostavlja Odluku o cijenama usluga u Domu Lovret, Split od 23. srpnja 2024. iz koje proizlazi kako usluga pružanja tuđe pomoći i njege nemedicinskog tipa iznosi 12,00 eura po satu te dostavlja dopis od 11. prosinca 2025. iz kojeg je također razvidno kako je sat njege i pomoći u kući po ugovoru s korisnikom prema cjeniku 12,00 eura bez poreza, prireza i ostalih davanja prema državi.

Da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj: VSRH Rev x 362/2018-2 od 24. travnja 2018. zauzeo jasan i nedvosmislen stav kako u situaciji kada tužitelj nije imao novčanih izdataka za tuđu pomoć i njegu, da mu pripada pravo na naknadu u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge bio platio da je osoba koja je pružala usluge tuđe pomoći tu naknadu zahtijevala i to prema neto zaradi osobe koja bi bila pružala takvu uslugu u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružana.

4. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica sud je izvršio uvid u potvrdu Postaje prometne policije Split od 9. studenog 2024. pod klasom: 211-04/24-K/832 (list 6-7 spisa), medicinsku dokumentaciju tužitelja (list 8-25 spisa), kalkulator inflacije (list 26 spisa), odštetni zahtjev i dopise s dodatnom dokumentacijom upućene tuženiku u mirnom postupku (list 27-33 spisa), Odluku o cijenama usluga u Domu Lovret, Split i dopis Doma Lovret, Split od 19. prosinca 2025. (list 54-57 spisa) te su ročištu za glavnu raspravu 2. lipnja 2026. izvedeni dokazi saslušanjem tužitelja

te zaprimanjem usmenih nalaza i mišljenja sudskih vještaka dr. Arsena Pavića, traumatologa i dr. Nikole Sikirice, psihijatra (list 134-137 spisa).

5. Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

6. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

7. Predmet ovoga spora je zahtjev tužitelja prema tuženiku za naknadom neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti i imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege, a koju štetu tužitelj trpi kao posljedicu prometne nezgode koja se dogodila 27. kolovoza 2024. u Splitu kada ga je udarilo vozilo osigurano kod tuženika od automobilske odgovornosti.

8. Među strankama je nesporna pravna osnova i pasivna legitimacija te da je u mirnome postupku tuženik tužitelju isplatio na ime naknade štete iznos od ukupno 4.500,00 eura.

9. Među strankama je sporno potraživanje tužitelja preko nesporno isplaćenoga iznosa od 4.500,00 eura u mirnom postupku, s obzirom na to da tužitelj u predmetnom postupku potražuje daljnji iznos na ime naknade štete u iznosu od 2.900,00 eura.

10.1. Prema odredbi članka 1046. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., dalje: ZOO) propisano je da je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

10.2. Prema odredbi članka 19. stavka 2. ZOO-a propisano je da se pod pravima osobnosti kada je u pitanju fizička osoba razumijevaju prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

10.3. Prema odredbi članka 1100. stavka 1. ZOO-a sud će u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, dok je stavkom 2. istog članka propisano da će sud prije odlučivanja o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

10.4. Odredbama članaka 1085. stavaka 1. i 4. te članka 1090. ZOO-a određuju se uvjeti za dosudu naknade materijalne štete kao i obim te naknade. U njima je propisano da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, s tim da će sud, između ostalog, dosuditi oštećenom naknadu u novcu kad on to zahtijeva. Tu će naknadu sud, uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije uzrokovane štete, dosuditi u svoti koja je potrebna da se materijalna situacija oštećenom dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje (potpuna naknada).

10.5. Prema odredbi članka 1095. stavka 1. ZOO-a tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje dužan je naknaditi mu troškove liječenja i sve druge

potrebne troškove s tim u svezi, a i zaradu izgubljenju zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.

11.1. Čitanjem potvrde Postaje prometne policije Split od 9. studenog 2024. pod klasom: 211-04/24-K/832 proizlazi da je 27. kolovoza 2024. u Splitu, na križanju Dubrovačke ulice i Mažuranićevog šetališta došlo do prometne nezgode u kojoj su sudjelovali tužitelj, kao vozač motocikla i Ivan Kelava, kao vozač automobila, a čije vozilo je bilo osigurano kod tuženika od automobilske odgovornosti i u odnosu na kojega je navedeno da se podnosi kaznena prijava Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu zbog postojanja osnovane sumnje da je izazivanjem prometne nesreće počinio kazneno djelo iz članka 227. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona. Također, naznačeno je da je tužitelj zadobio teže tjelesne ozljede.

11.2. Čitanjem odštetnog zahtjeva tužitelja za mirno rješenje spora od 29. studenog 2024. utvrđeno je da je isti potraživao od tuženika iznos od 5.000,00 eura na ime naknade štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te tuđu pomoć i njegu, uz pripadajuće zatezne kamate tekuće od podnošenja odštetnog zahtjeva pa do isplate.

11.3. Na ročištu za glavnu raspravu 2. lipnja 2026. izveden je dokaz saslušanjem tužitelja koji u svome iskazu navodi kako je nakon ozljede nosio gips 6 tjedana te da mu je za to vrijeme u svemu pomoć pružala obitelj, da je cjelokupnu situaciju doživio izrazito stresno i bolno te da je nakon skidanja gipsa prolazio tri puta kroz fizikalnu terapiju. Navodi da su ga na prva dva ciklusa fizikalne terapije vozili članovi obitelji, dok je posljednji ciklus mogao već voziti. Ističe kako i danas osjeća bolove u laktu i zglobu te da kako radi kao automehaničar, da su mu određeni pokreti dosta otežani, kao primjerice kada mora podignuti ruku iznad glave, ali i određeni pokreti prilikom tjelovježbe.

11.4. Na istom ročištu izvedeni su i dokazi zaprimanjem usmenih nalaza i mišljenja sudskih vještaka dr. Arsena Pavića, traumatologa i dr. Nikole Sikirice, psihijatra.

11.5. Iz usmenog nalaza i mišljenja dr. Arsena Pavića proizlazi kako je tužitelj istoga dana klinički pregledan i radiološki obrađen na HKP KBC Split.

Da je utvrđeno i dijagnosticirano, a temeljem kliničke slike deformiteta lijeve podlaktice, neizvođenja pokreta, oguljotina na donjim ekstremitetima te boli lijeve podlaktice, a sve temeljem radiološkog nalaza, da se radi o Galeazzijevom prijelomu lijevo.

Navodi kako je Galeazziev prijelom prijelom donjem dijela palčane kosti udružen sa iščašenjem distalnog radioulnarnog zgloba.

Na HKP tužitelj je bio upoznat sa modalitetima liječenja te se odlučio za konzervativni pristup pa mu je učinjena repozicija i postavljena nadlaktična longeta (longeta koja obuhvaća i imobilizira lakatni zglob, podlakticu i ručni zglob).

U daljnjem tijeku liječenja tužitelj se ambulantno javlja na kontrolne preglede traumatologa, korigira mu se imobilizacija i nakon 6 tjedana ista se odstranjuje, nakon čega se započinje sa fizikalnom terapijom.

U nalazu fizijatra, a po skidanju imobilizacije, na dan 24. listopada 2024. isti bilježi otok lijevog ručnog zgloba, polovične kretnje lijevog ručnog zgloba i sufinaciju u bloku. Nakon ovoga zaključno sa danom 26. veljače 2025. tužitelj je proveo tri ciklusa fizikalne terapije, sa deficitom kretnji u ručnom zglobu i djelomice laktu.

Pregledom ovdje u sudnici, sudski vještak je utvrdio kako je nakon provedenog liječenja došlo za trajno do ograničenih pokreta podlaktice i to ograničenja sufinacije za 30 stupnjeva, ograničenja pronacije za 30 stupnjeva, ograničenja u radiokarpalnom zglobu za 1/3 opsega pokreta.

Utvrdio je DRUZ stres testom bolnu komponentu u punoj pronaciji i sufinaciji, a kao rezultat kronične nestabilnosti i subulksacije glave lakatne kosti. Ovo ograničenje kretnji, dakle gubitak sufinacije i pronacije podlaktice, ograničenu pokretljivost ručnog zgloba i umanjenu snagu stiska šake, cijeni sa trajnim umanjnjem općih životnih aktivnosti, a s obzirom da se radi o osobi koja je rođena 2003., sa trajnim umanjnjem općih životnih aktivnosti od 15%.

Ovdje cijeni deficit pronacije i sufinacije podlaktice od 10%, a ostatak do 15%, odnosi se na deficit ručnog zgloba umanjen za 50%, zato što se radi o istom ekstremitetu, te tako zajedno iznose 15%.

Ovu procjenu temelji na činjenici da će tužitelj imati ne samo ograničenja pokreta te će zbog toga ulagati dodatne napore, nego i zbog činjenice da mu je umanjena gruba motorna snaga zbog nestabilnosti i bolova u području distalnog radioulnarnog zgloba, kao i radiokarpalnog zgloba. Tužitelj je obavio tri ciklusa fizikalne terapije, zabilježeno je u više navrata u nalazima bolnost. Tužitelj je držao i imobilizaciju, te stoga cijeni kako su bolovi jakog intenziteta trajali 1 dan, bolovi srednjeg intenziteta su trajali 3 tjedna, a bolovi u diskontinuitetu i blagog intenziteta su još trajali 40 dana. Ove bolove blagog intenziteta koji su se povremeno javljali, periodički, a nakon gore cijjenjenih bolova pribrojio je postotku trajnog umanjenja općih životnih aktivnosti.

U odnosu tuđe njege i pomoći navodi kako je tužitelj kroz 6 tjedana držao imobilizaciju koja je sadrena te je pri tome održavanje higijene, a tim više što se ozljeda dogodila u ljetnom mjesecu, bilo znatno otežano te mu je stoga bila potrebna tuđa njega i pomoć kako zbog navedenog, tako i zbog pripomoć u kući, pripremanju hrane, u ukupnom trajanju od 6 tjedana, u prosjeku 2 sata dnevno i narednih 30 dana u prosjeku 1 sat dnevno. Naruženja nije zamijetio.

Navodi kako se radi o kompleksnoj ozljedi koja je liječenja po pravilima struke, pri čemu se tužitelj pridržavao danih mu uputa, a trajni funkcionalni deficiti su u ovakvim slučajevima očekivani, mada u datom slučaju zbog godina tužitelja i mladosti je isti u većoj mjeri izbjegao moguće deficite. Kod ovakvih ozljeda se može očekivati posttraumatski artritis što u ovom slučaju nije ustanovio. Ističe kako je liječenje trajalo 6 mjeseci te kako je u cijelosti pregledao zdravstveni karton i u periodu do predmetnog štetnog događaja te da nije našao ništa što bi se moglo dovesti u vezu sa ovom nezgodom i posljedicama.

11.6. Sudski vještak dr. Nikola Sikirica navodi kako u spisu nema nalaza psihijatra koji bi govorili u prilog da su traumatski događaj, njegova zdravstvene posljedice, kao i trpljenje svih dijagnostičko terapijskih procedura doveli do razvoja simptoma koji bi bili dostatni za postavljenje dijagnoze nekog specifičnog psihijatrijskog poremećaja.

Da je unatoč tome normalno i psihološki razumljivo da će osoba trpjeti određene neugodne emocionalne reakcije kao posljedicu svega navedenog te je u tom kontekstu mišljenja da je tužitelj u trenutku samog događaja doživio primarni strah u trajanju oko pola minute, da se nastavio sekundarni strah jakog intenziteta slijedeća 24 sata, zatim sekundarni strah umjerenog intenziteta u trajanju do 4 tjedna te sekundarni strah blažeg intenziteta u trajanju do 8 tjedana. Zaključno smatra da nije bilo trajnih povreda duševnog integriteta u ovom slučaju.

12.1. Na predmetne nalaze i mišljenja tužitelj se očitovao podneskom od 10. lipnja 2026. u kojem navodi kako ne stavlja prigovore na nalaze i mišljenja sudskih vještaka jer su isti učinjeni u skladu s pravilima struke i medicinskom dokumentacijom.

Da iz nalaza i mišljenja sudskih vještaka proizlazi kako je tužitelj postavio tužbeni zahtjev koji je usklađen s medicinskom dokumentacijom, zadobivenim ozljedama i sudskom praksom utemeljenoj na Orijentacijskim kriterijima VSRH te kako tužitelju pripada pravo i na veću naknadu štete od one potraživane u tužbi.

Da obzirom na provedena vještačenja uređuje tužbeni zahtjev na način da potražuje iznos od 2.900,00 eura s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 28. ožujka 2025. pa do isplate kao i naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

12.2. Na predmetne nalaze i mišljenja tuženik se očitovao podneskom od 17. lipnja 2026. u kojem navodi kako nalaze i mišljenja vještaka prihvaća imajući u vidu medicinsku dokumentaciju u spisu, ali ukazuje da se navodi vještaka mogu uzimati tek kao pretpostavka pod uvjetom da tužitelj nije ima ozljeda ili bolesti prije ili nakon ovog štetnog događaja čije posljedice koincidiraju s posljedicama opisanim u medicinskoj dokumentaciji kao posljedica ovog štetnog događaja.

U odnosu na podnesak tužitelja tuženik ističe kako se protivi preinaci tužbenog zahtjeva i istu smatra nedopuštenom te da ukoliko sud eventualno preinaku dopusti tuženik ukazuje da u odnosu na povećani dio zahtjeva tužitelj zatezne kamate može potraživati samo od dana kada je takav zahtjev postavio.

U odnosu na zahtjev za naknadu štete s naslova tuđe pomoći i njege tuženik ukazuje da nema nikakvog osnova koristiti cjenik Doma za stare i nemoćne osobe jer tužitelj nije koristio usluge istu privatne ustanove.

Tuženik ukazuje da se cijena sata tuđe pomoći i njege utvrđuje prema ustaljenoj sudskoj praksi na razini Republike Hrvatske prema neto cijeni rada NKV radnika u mjestu pružanja iste, a prema stajalištu Vrhovnog suda (Odluke Rev-844/12, Rev-1184/07).

13. Sud je u cijelosti prihvatio nalaze i mišljenja sudskih vještaka, ocjenjujući ih stručnima, objektivnima, nepristranim te izrađenima u skladu s pravilima struke i u granicama naloga suda, a sve na temelju dostupne dokumentacije iz spisa. Također, naglašava se kako se radi o dugogodišnjim sudskim vještacima u čiju objektivnost i stručnost sud nema razloga sumnjati. Navedeno svakako dodatno potvrđuje i činjenica da ni jedna od strana nije imala prigovore na nalaze i mišljenja sudskih vještaka.

Naglašava se kako je tuženik u podnesku od 17. lipnja 2026. prigovorio kako je pravovremeno predložio dostavu osobnog zdravstvenog kartona tužitelja u spis što nije učinjeno. Međutim, ističe se kako navedeno nije točno. Zdravstveni karton tužitelja zatražen je od obiteljskog liječnika tužitelja te je uredno zaprimljen u spis 21. svibnja 2026., a o čemu ima i dokaz u spisu.

Također, na ročištu za glavnu raspravu 2. lipnja 2026. sudski vještak dr. Arsen Pavić je izričito i naveo kako je u cijelosti pregledao zdravstveni karton tužitelja te da u periodu do predmetnog štetnog događaja nije našao ništa što bi se moglo dovesti u vezu sa predmetnom nezgodom i posljedicama.

14. Tužitelj je, nakon provedenih vještačenja preinačio tužbeni zahtjev, i to na način da je potraživanje prema tuženiku s dotadašnjih 1.400,00 eura povećao na iznos od 2.900,00 eura.

Prema odredbi članka 191. stavka 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., dalje: ZPP), preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći.

Prema odredbi članka 190. stavka 2. ZPP-a tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Člankom 117. ZPP-a propisano je da se navedena odredba primjenjuje na sve postupke u tijeku.

Iako se tuženik usprotivio preinaci, sud smatra da je ista svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, a preinaka je učinjena nakon provedenih vještačenja, stoga je na temelju odredbi članka 190. stavaka 2. i 3. ZPP-a odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I.

15. Slijedom svega iznesenoga, trebalo je odlučiti o visini štete.

16.1. U odnosu na naknadu neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti sud je odlučio sljedeće.

16.2. Polazeći od svih utvrđenih okolnosti predmetnog slučaja, pri tom ocjenjujući vjerodostojnost svih dokaza provedenih u postupku, smatrajući nalaz i mišljenje sudskih vještaka vjerodostojnima te vodeći računa o pretrpljenim tjelesnim ozljedama, ali i o težini i posljedicama istih, o jačini i trajanju pretrpljenih bolova, trajanju fizikalne terapije i drugim nelagodnostima kroz koje je tužitelj prolazio tijekom liječenja i oporavka, samom trajanju liječenja, smanjenju životne aktivnosti i samostalnosti za vrijeme liječenja od nezgode, ali i trajno, pretrpljenom strahu, ali i životnoj dobi tužitelja od 21 godinu u vrijeme prometne nezgode, sud je ocijenio da bi pravična novčana naknada u tim okolnostima iznosila 6.500,00 eura.

Međutim, kada se od navedenog iznosa oduzme iznos od 4.500,00 eura koji je nesporno već isplaćen tužitelju u postupku mirnoga rješavanja, to je tuženik obavezan tužitelju na ime naknade neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti isplatiti daljnji iznos od 2.000,00 eura.

16.3. Člankom 1103. ZOO-a propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe osim ako je šteta nastala nakon toga. Tako su tužitelju na dosuđeni iznos naknadne neimovinske štete po osnovi povrede prava osobnosti od 2.000,00 eura priznate i zatražene zatezne kamate tekuće od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, odnosno od 28. ožujka 2025. pa do isplate.

16.4. U odnosu na prigovor tuženika da zatezna kamata na preinačeni dio ne može teći od podnošenja odštetnog zahtjeva treba navesti kako tužitelj u trenutku podnošenja tužbe ne mora znati točan obim nastale štete, stoga već u tužbi i predlaže provođenje medicinskog vještačenja kako bi odgovarajući medicinski stručnjaci mogli procijeniti stvarno nastalu štetu i kako bi naknadno tužitelj eventualno mogao preinačiti tužbeni zahtjev.

S obzirom na navedeno, kako se radi o objektivnoj preinaci koja je dopuštena, to sukladno članku 1103. ZOO-a zatezna kamata u cijelosti na dosuđeni iznos neimovinske štete teče od dana podnošenja odštetnog zahtjeva pa do isplate.

17.1. U odnosu na naknadu imovinske štete sud je odlučio sljedeće. Troškovi tuđe njege i pomoći predstavljaju imovinsku štetu.

S obzirom na to da u konkretnom slučaju tužitelj nema dokaza da je angažirao profesionalnu osobu koja bi mu pružala pomoć i njegu, to se tužitelju priznaje pravo na pomoć i njegu od strane njemu bliskih osoba, primjerice ukućana, pa se radi o naknadi nenovčane imovinske štete.

U situaciji kad oštećeni nije plaćao trećoj osobi naknadu za pruženu tuđu pomoć i njegu pripada mu pravo na naknadu u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge platio da je osoba koja je pružala usluge tuđe pomoći i njege tu naknadu i tražila.

Imajući u vidu da se radi o pomoći koja ne zahtijeva posebno znanje, sud iznos od 5,00 eura po satu smatra dostatnim, određujući ga po slobodnoj ocjeni, a uvažavajući recentnu sudsku praksu.

Sud je uzimajući u obzir provedena vještačenja te trajanje liječenja i oporavka tužitelja utvrdio da je tužitelju tuđa pomoć i njega trebala ukupno 114 sati, što iznosi 570,00 eura.

Stoga je trebalo dosuditi tuženiku na ime naknade imovinske štete po osnovi tuđe njege i pomoći iznos od 570,00 eura zajedno s pripadajućim zateznim kamatama tekućim od presuđenja, dakle od 1. listopada 2026. pa do isplate.

17.2. Naime, prema članku 1089. stavku 2. ZOO-a nenovčana imovinska šteta dosuđuje se prema cijenama u vrijeme presuđenja. Utvrđenjem naknade prema cijenama u trenutku donošenja sudske odluke pokrivena je šteta od nastanka do odluke pa kamate mogu teći tek od dana donošenja sudske odluke. U protivnom, priznavanjem kamata od nastanka štete došlo bi do dvostrukog obeštećenja. Stoga obveza naknade nenovčane imovinske štete dopijeva u trenutku presuđenja, odnosno u predmetnom slučaju kod tuđe pomoći i njege od 1. listopada 2026. Naime, opseg naknade nenovčane štete može biti poznat tek onda kada je na pravno obvezujući način izračen u novcu, a to nikad ne može biti prilikom nastanka same štete. Taj broj novčanih jedinica određen je tek presudom.

18. Zaključno, sud je tužitelju dosudio ukupan iznos naknade štete od 2.570,00 eura, dok je preko iznosa od 2.570,00 eura do zatraženog iznosa od 2.900,00 eura tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Na iznos od 2.000,00 eura na ime naknade neimovinske štete tužitelju su dosuđene i zatezne kamate tekuće od 28. ožujka 2025. pa do isplate, dok su na iznos od 570,00 eura na ime naknade imovinske štete tužitelju dosuđene zatezne kamate od 1. listopada 2026. pa do isplate, dok je za više traženo na ime zateznih kamata na dosuđeni iznos od 570,00 eura od 28. ožujka 2025. do 30. rujna 2026. zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan.

19.1. Odluka o trošku donesena je u skladu s odredbama članka 154. stavka 2. i 155. ZPP-a te Odvjetničkom tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa).

Tužitelju je tako priznat trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora od 100 bodova (Tbr. 7.1. Tarife), sastava tužbe od 100 bodova (Tbr. 7.1. Tarife), sastava podneska od 1. travnja 2026. od 100 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 17. travnja 2026. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), sastava podneska od 27. travnja 2026. od 25 bodova (Tbr. 8.4. Tarife), zastupanja na ročištu 2. lipnja 2026. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), sastava podneska od 10. lipnja 2026. od 100 bodova (Tbr. 8.1. Tarife), zastupanja na ročištu 7. rujna 2026. od 100 bodova (Tbr. 9.1. Tarife), odnosno ukupno 725 bodova, što pomnoženo s vrijednosti boda od 2,00 eura iznosi 1.450,00 eura.

Tužitelju je na navedeni iznos priznat i zatraženi PDV od 25 % pa iznos od 1.450,00 eura uvećan za 362,50 eura PDV-a od 25 % iznosi 1.812,50 eura.

Nadalje, tužitelju su priznati i nastali troškovi vještačenja u iznosu od 414,00 eura kao i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 26,55 eura i za prvostupanjsku presudu u iznosu od 149,00 eura.

Dakle, ukupni trošak postupka tužitelja iznosi 2.402,05 eura.

Tužitelju nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu jer isti nije bio nužan prema članku 155. ZPP-a.

19.2. Kako je tužitelj uspio u sporu u odnosu na osnovu 100%, a u odnosu na visinu 88,62%, to je tužitelj ukupno u sporu uspio u postotku od 94,31%, dok je tuženik ukupno u sporu uspio u postotku od 5,69 %.

Stoga je trebalo od 94,31% oduzeti 5,69% i tužitelju priznati 88,62% od 2.402,05 eura, a što iznosi 2.128,70 eura.

19.3. Za više traženo na ime potraživanja troškova postupka, odnosno preko dosuđenog iznosa od 2.128,70 eura do zatraženog iznosa od 2.527,05 eura, tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

19.4. Odluka o zateznim kamatama na trošak postupka donesena je u skladu s odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a i članka 151. stavka 3 ZPP-a.

20. Slijedom svega iznad navedenog, odlučeno je kao u izreci odluke.

U Splitu, 1. listopada 2026.

Sudac
Tomislav Bago

Sudska savjetnica
Tea Pušić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otppravka iste.

DNA:

- tužitelju po punomoćnici,
- tuženiku po punomoćniku,
- u spis.

Dokument je elektronički potpisan:
Tomislav Bago

Vrijeme potpisivanja:
01-10-2026
12:43:37

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334
OU=Signature
S=Bago
G=Tomislav
CN=Tomislav Bago

Dokument je elektronički potpisan:
Tea Pušić

Vrijeme potpisivanja:
01-10-2026
14:06:17

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3631393830363038393334
OU=Signature
S=Pušić
G=Tea
CN=Tea Pušić

Broj zapisa: **9-3088d-fdb90**

Kontrolni broj: **0036d-9993e-e8b44**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tomislav Bago, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.